

[Busch-Jensen.]

til Rigsadvokaten, og hvad de gaar ud paa.

Men det er nu een Ting, at de Retningslinier, som skulde være givet, i hvert Tilfælde kunde have været givet Maaneder før, de er givet — eller bliver givet, hvis de ikke foreligger endnu. Et andet er, at det jo ikke er rigtigt, at der ikke paa Forhaand forelaa nogen Vejledning, som netop gjorde det muligt efter et fornuftigt Skøn at praktisere baade Løsladelser og Tiltalefrafald i Sønderjylland. Den højtærede Minister udtalte sig her for et Øjeblik siden, som om han var ganske ubekendt med, hvad der staaer i Straffelovstillæggets § 10, som handler om den, der har hvervet eller ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste. Der staaer i den gældende Lov: „Hvor særlige Hensyn gør sig gældende, kan der finde Strafnedsættelse Sted, og under ganske særlige Omstændigheder kan Tiltale undlades.“ Jeg kan ikke begribe, at nogen kan mene, det kræver yderligere Lovgivning, at det kræver yderligere Foranstaltninger af nogen som helst Art at praktisere denne Lovbestemmelse. Det kræver ikke andet end, at Politiet foretager de Undersøgelser, som skal foretages, optager de Rapporter, som skal optages, og derefter enten inden for selve Anklagemyndighedens Rammer eller ved Forelæggelse af Spørgsmaalene for den højtærede Minister finder ud af, om der er Tilfælde, hvor Tiltale kan frafaldes, og saa frafalder Tiltale og løslader den paagældende. Jeg ser ikke, at der er nogen Ben i det. Den højtærede Minister talte om den Lovløshed, der vilde være opstaaet, hvis Ministeren havde givet sig til at følge andre Retningslinier end dem, der fulgte af den Praksis, der var fastlagt i min Tid. De Ord, Ministeren sagde dér, var for mig sort Tale. Det drejer sig ikke om at indføre andre Tilstande, det drejer sig heller ikke om at følge den Praksis videre, som jeg havde fastlagt. Jeg har lige oplyst, at Praksis var netop ikke fastlagt, at Udkastet til den Praksis, som skulde fastlægges, først kom fra Rigsadvokaten, da jeg var fratraadt som Minister. Det, der skulde være sket, var, at de Retningslinier, som Rigsadvokaten havde gjort Indstilling om, blev lagt fast og fulgt. Det havde jeg ikke noget at gøre med, det er efter min Tid.

Den højtærede Minister kom til at røbe lidt af sit Indre, da han mindedes sit Ønske i Slutningen af 1945 om at faa Hjemmel for, som han sagde, at løslade i stor Stil. Ja, det er rigtigt, den Slags Løsladelser i stor Stil var vi imod, og det er vi endnu. At

løslade i stor Stil er et meget farligt Eksperiment netop i disse Sager, naar man ikke paa Forhaand gennem de grundige Undersøgelser, der maa ske, har skaffet sig Kendskab, saa godt man overhovedet kan, til de enkelte Individuers hele Forhold og Muligheden eller Ikke-Muligheden for, at Løsladelserne fører til, at der bliver fornyet Uro baade i Landsdelen dernede og her.

Jeg skulde efter den højtærede Ministers Gengivelse have sagt, at den Lov, som blev gennemført i Fjor om Tilføjelse til Retsplejelovstillægget, var betydningsløs. Saadan har jeg ikke opfattet den. Loven gav udtrykkelig Hjemmel til at løslade førend Dommen, til at løslade, medens man afventer Tiltale og Domsafsiggelse, i de Tilfælde, hvor det skønnes, at den Varetægtsarrest, som allerede er udstaaet, vil kunne gaa op mod den Straf, som kan forventes idømt. Det er mig ikke bekendt, det har ikke været mig muligt at faa at vide, i hvilket Omfang den Adgang til at løslade, som dér er givet, er praktiseret netop i Sønderjylland, men efter alt, hvad jeg har hørt, og hvad vi ogsaa gentagende hørte i Udvalget af de ærede Medlemmer, som har Kendskab til Forholdene dernede, var der ved Behandlingen af de sønderjyske Fanger ogsaa paa dette Punkt Forhold, som kunde vække Uro hos os. Man hører nu, at den højtærede Minister er begyndt at løslade i Sønderjylland. Jeg har hørt, at en hel Del af de Varulve, som Politiet nu med stort Besvær søger efter og forfølger, skal være Faarhusfanger, som er blevet løsladt i Utide. Jeg har jo ingen Mulighed for at kontrollere disse Opgivender, og jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister heller ikke er i Stand til at give Besked i Dag, men jeg vil bede om, at den højtærede Minister vil forberede sig paa at give os Oplysninger herom ved Lovforslagets tredie Behandling.

Det er nemlig saadan, at den Hjemmel, som blev givet ved Tilføjelsen til Retsplejelovstillægget i Slutningen af 1945, ingenlunde er betydningsløs i Forhold til de sønderjyske Sager. Jeg har Oplysninger om Domme, som er afsagt i to sønderjyske Retskredse, jeg tror dem, der i denne Sammenhæng har den største Interesse. Den ene Liste angaar Domme, der er afsagt ved Retten i Aabenraa i Tiden fra 14. December 1945 til 20. April i Aar, altsaa i det væsentlige i den højtærede Ministers Ministertid. Den oplyser, at i denne Tid er der afsagt over SS- og andre Soldater 97 Domme, og af dem har de 22 været paa 8 Maaneder og derunder. Af disse 22 var 3 paa 4 Maaneder, 7 paa 6